

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudkyň JUDr. Terezy Kučerové a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **Hydronix Limited**, ID No.: 96351, sídlem 11-12 Henley Business Park, Pirbright Road, Normandy, Guildford, Velká Británie, zast. JUDr. Jiřím Matznerem, Ph.D., LL.M., advokátem, se sídlem Anny Letenské 34/7, Praha, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, se sídlem Antonína Čermáka 2a, Praha 6, za účasti osoby zúčastněné na řízení Hydronix CZ s. r. o., IČO 261 47 122, se sídlem Jesenická 513, Psáry, zast. JUDr. Janem Špačkem, advokátem, se sídlem Radlická 663/28, Praha, o žalobě proti rozhodnutí předsedy žalovaného ze dne 6. 12. 2022, č. j. O-560675/D22081314/2022/ÚPV, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 18. 12. 2024, č. j. 9 A 13/2023-48,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

I. Přehled dosavadního řízení

[1] Žalobce je držitelem slovní ochranné známky EU č. 590737 ve znění „HYDRONIX“, která byla přihlášena dne 4. 6. 1997 a zapsána dne 13. 10. 1999 pro seznam výrobků a služeb zařazených tříd podle mezinárodního třídění výrobků a služeb: (9) *measuring, controlling and sensing apparatus and instruments; transducers; moisture measuring*

instruments and apparatus; microwave sensing heads and apparatus; parts and fittings for all the aforesaid goods / přístroje a nástroje pro měření, ovládání a snímání; převodníky; přístroje a zařízení na měření vlhkosti; mikrovlnné snímací hlavy a přístroje; části a vybavení pro všechno výše uvedené zboží.

[2] Rozhodnutím ze dne 19. 8. 2022, č. j. O-560675/D20054867/2020/ÚPV, Úřad průmyslového vlastnictví („Úřad“) vyhověl námitkám podaným žalobcem podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona č. 441/2003 Sb., o ochranných známkách, proti zápisu následujícího obrazového označení osoby zúčastněné na řízení („Hydronix CZ“):

[3] Šlo o obrazovou ochrannou známku pro výrobky a služby ve třídách 9, 11, 17, 19 a 37 mezinárodního třídění výrobků a služeb:

(9) čidla pro měření teploty, tlaku a vlhkosti, čidla pro detekci přítomnosti kapalných nebo plyných látek, software pro monitorování a správu systémů měření a regulace vytápěcích, chladicích, klimatizačních a průmyslových procesů, elektronická a mechanická zařízení pro regulaci teploty, tlaku, vlhkosti a proudění vzduchu;

(11) armatury, regulátory diferenčního tlaku, regulátory průtoku pro rozvody tepla, chladu a teplé užitkové vody s výjimkou výrobků užitých v dopravních prostředcích; rekuperační jednotky, klimatizační zařízení, ohřívače vzduchu a vody, výměníky tepla, větrací zařízení, regulátory topení, regulačně bezpečnostní zařízení pro plynové potrubí a vodovodní zařízení, regulace ústředního vytápění a větrání, ventilátory a příslušenství, vzduchotechnická zařízení a regulace, klimatizační filtry, tepelná čerpadla, chladicí zařízení a stroje, přístroje na chlazení vzduchu, stroje a přístroje na čištění vzduchu, tepelné regenerátory, teplovodní vytápěcí zařízení, ventilátory jako součásti větracích zařízení, ventilátory elektrické pro osobní potřebu, výměníky tepla (s výjimkou výměníků jako součástí strojů), vysoušecí zařízení, vytápěcí tělesa, vytápěcí zařízení (elektrická), vytápěcí zařízení, vyhřívací zařízení, vzduch (ohřívače), zařízení na osvěžení vzduchu, zařízení na filtraci vzduchu, zařízení pro klimatizaci;

(17) ohebné trubky nekovové užívané pro rozvod vody a jiných médií užívaných pro rozvod tepla, chladu včetně spojovacích prvků;

(19) neohebné trubky nekovové užívané pro rozvod vody a jiných médií užívaných pro rozvod tepla a chladu včetně spojovacích prvků;

(37) poradenská činnost v oblasti dodávek, instalace, oprav, zejména vodovodního a plynového zařízení a vytápění, dodávky instalace a opravy, zejména vodovodního a plynového zařízení a vytápění, montáž a opravy měřicí a regulační techniky, montáž, opravy a údržba elektrických, elektrotechnických a elektronických zařízení, instalace a opravy vytápění a větrání, instalace a opravy chladicích zařízení, instalace a opravy klimatizačních zařízení, zprostředkovatelská činnost v oblasti investiční výstavby.

[4] Důvodem zamítavého rozhodnutí Úřadu byla zjištěná pravděpodobnost záměny mezi napadeným označením a dříve zapsanou ochrannou známkou žalobkyně, a to

pokračování

v rozsahu námitkami dotčených výrobků a služeb přihlašovaných ve třídách 9, 11, 17, 19 a 37 mezinárodního třídění výrobků a služeb.

[5] Rozkladu Hydronix CZ směřujícímu proti uvedenému rozhodnutí Úřadu bylo napadeným rozhodnutím předsedy žalovaného částečně vyhověno. Předseda žalovaného změnil rozhodnutí Úřadu tak, že přihlašovanou ochrannou známku postoupil pro část napadených výrobků k zápisu, a to v rozsahu shora vymezených tříd 17 a 19 a částečně i v rozsahu tříd 11 a 37, ve zbytku rozklad zamítl. Úřadem zjištěná podobnost výrobků ve třídě 17 a 19 s výrobky žalobkyně nebyla žalovaným potvrzena. Mezi těmito výrobky nebyla shledána komplementarita, jde o případ užití ve vzájemné kombinaci.

[6] Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu (sporován byl pouze zápis pro třídu 17 a 19), kterou městský soud napadeným rozsudkem zamítl. Dospěl k závěru, že ohebné i neohebné trubky jsou od přístrojů, nástrojů a zařízení k měření zcela odlišným výrobkem. Nejde o výrobky, které by byly vzájemně zastupitelné, nebo jejichž funkce by se jakkoli překrývala. Nejde ani o výrobky na sobě závislé. V otázce komplementarity městský soud vycházel z Metodiky Guidelines Concerning Proceedings before the Office for Harmonization in the Internal Market (Trade Marks and Designs), Part C: OPOSITION GUIDELINES. Ačkoli trubky zpravidla budou pro přívod vody do měřicího zařízení zapotřebí, lze si představit i situaci, kdy měřicí zařízení bude bez použití trubek přímo navazovat na výpusť nádoby obsahující vodu. Nejde tudíž o vzájemnou nezbytnost výrobků.

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného a replika žalobce

[7] Proti tomuto rozhodnutí městského soudu podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, a to z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Městský soud nesprávně vypořádal otázku totožnosti porovnávaných výrobků, když odmítl uznat, že trubky zařazené ve třídách 17 a 19 jsou součástí měřících přístrojů ve třídě 9. Je tomu tak proto, že jsou integrovány do přístrojů sloužících k měření fyzikálních veličin. Tyto trubky tvoří samostatný produkt, jsou specifickou součástí technického řešení a jsou nezbytné pro funkčnost těchto přístrojů. Existuje tak mezi nimi funkční závislost.

[8] Uvedené tvrzení bylo podpořeno odbornými normami a praxí z oboru. S těmito důkazy se však městský soud nevypořádal a jeho závěry tak nemají oporu v relevantních podkladech.

[9] Pokud městský soud nepovažoval trubky ve třídách 17 a 19 za součást měřících přístrojů, měl hodnotit alespoň jejich komplementaritu, neboť jejich společné použití je v praxi standardem a je regulováno závaznými právními normami.

[10] Technické normy ASME B31.3, EN 13480 a API 570, které vyžadují integraci měřících zařízení do potrubních systémů, nebyly městským soudem zohledněny.

[11] Způsob, jakým městský soud komplementaritu hodnotil, je nesprávný, neboť jednotlivá pro toto hodnocení užitá kritéria (povaha, zamýšlený účel, obvyklý původ, soutěžní vztah atd.) byla použita selektivně a nebyly hodnoceny relevantní aspekty. Komplementarita není omezena pouze na výrobky, které jsou na sobě absolutně závislé, ale

zahrnuje také výrobky, které se běžně používají společně a spotřebitelé je vnímají jako propojené (k tomu stěžovatel zmínil judikaturu Tribunálu – T-558/11). Proto je nesprávný závěr městského soudu o absenci komplementarity pouze z důvodů, že porovnáváné výrobky nejsou vzájemně nezbytné. Komplementaritu nelze zúžit jen na absolutní funkční závislost výrobků, je třeba zohlednit také tržní a technickou realitu (průmyslovou praxi), které jsou rozhodující pro určení, zda spotřebitelé budou výrobky vnímat jako propojené.

[12] Městský soud však v této souvislosti odmítl zohlednit distribuční kanály a tržní realitu. Praxe předního výrobce regulační techniky dokládá, že se produkty z těchto tříd prodávají ve společných sestavách a jako takové jsou uváděny na trh. Stejně tak se dané výrobky prodávají na shodných místech stejným zákazníkům. Porovnáváné výrobky se běžně používají společně a spotřebitelé je vnímají jako propojené. Proto je riziko záměny výrobků stěžovatele a Hydronix CZ velmi vysoké.

[13] Městský soud v této otázce zcela opomenul prvoinstanční rozhodnutí Úřadu, které tuto komplementaritu dotčených výrobků uznalo. Tímto se městský soud dle stěžovatele odchýlil od dosavadní praxe.

[14] Stěžovatel shrnul, že napadený rozsudek je nepřezkoumatelný, neboť se nevypořádává s odbornými normami, ekonomickými důkazy a rozhodovací praxí správního orgánu. Nadto je i nezákonný z důvodu nesprávného právního názoru spočívajícím v mylném posouzení podobnosti výrobků.

[15] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti podpořil závěry městského soudu týkající se absence podobnosti i komplementarity porovnáváných výrobků. Jakkoli trubky mohou být spolu s měřicími přístroji užívány v rámci jednoho systému, jejich funkčnost na sobě vzájemně nezávisí. Vztah mezi oběma skupinami je příkladem „užití ve vzájemné kombinaci“, který je nedostačující pro shledání potřebné, tedy alespoň nízké, míry známkoprávní podobnosti. Výrobky mohou být užívány jeden bez druhého či spolu s jinými produkty. Pouhá skutečnost, že určitý výrobek může být složen z několika částí, nevede k podobnosti tohoto výrobku s jeho částmi. Existence technických norem přitom nemá na posuzování známkoprávní podobnosti výrobků vliv. Vzájemná nezbytnost výrobků tak není dána.

[16] V replice k vyjádření žalovaného stěžovatel opětovně zdůraznil, že žalovaným zastávaný výklad komplementarity je příliš úzký a formalistický. Dle rozsudku Tribunálu ve věci T-558/11, může být vztah komplementarity založen i na skutečnosti, že si spotřebitel zvykne na to, že se výrobky užívají společně, aniž by mezi nimi byla dána funkční nezbytnost. Snížením pojmu komplementarity pouze na případy absolutní nezbytnosti dochází k odklonu od ustálené judikatury. Měřicí přístroje nemohou svou funkci bez potrubních prvků vykonávat. Funkce těchto výrobků se vzájemně doplňují a jeden výrobek potřebuje druhý. Potrubní systémy proto nejsou volitelným příslušenstvím, ale technickou podmínkou provozu měřících zařízení. To plyne i ze stěžovatelem zmiňovaných technických norem, jejichž význam je žalovaným nesprávně zpochybňován.

[17] Žalovaný zcela pomíjí aspekt obchodní a distribuční reality dotčených výrobků, ačkoli ta je jedním z hlavních kritérií pro posouzení podobnosti výrobků (k tomu stěžovatel odkázal na rozsudek SDEU C-39/97, *Canon*). Z fungování tohoto tržního prostředí plyne,

pokračování

že se porovnávané výrobky zpravidla prodávají v rámci jednoho integrovaného systému, stejnými subjekty, přes tytéž distribuční kanály a jsou určeny týmž zákazníkům. Nadto obsahují identický slovní prvek, pročež je zde vysoká pravděpodobnost záměny, a to obzvlášť v případě on-line prodeje.

[18] Žalovaným tvrzená funkční rozdílnost výrobků nebrání tomu, aby byly běžným spotřebitelem vnímány jako vzájemně propojené či komplementární. Klíčové je, že tyto výrobky v praxi tvoří funkční celek a jsou užívány společně, proto si spotřebitel může myslet, že pocházejí od jednoho výrobce. Žalovaný se ve svém vyjádření nevyrovnal s odůvodněním prvoinstančního rozhodnutí. Nevysvětlil, proč je původní názor Úřadu nesprávný. Osoba zúčastněná na řízení se ke kasační stížnosti nevyjádřila.

III. Posouzení kasační stížnosti

[19] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil zákonné náležitosti kasační stížnosti a konstatoval, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. zastoupen advokátem. Poté Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti dle § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[20] Kasační stížnost není důvodná.

[21] Spornou otázkou v projednávané věci je, zda jsou výrobky přihlašované společnosti Hydronix CZ ve třídách 17 a 19 – ohebné a neohebné trubky podobné dříve zapsaným výrobkům stěžovatele ve třídě 9 – přístroje a nástroje k měření a zda je z toho důvodu dána pravděpodobnost jejich záměny ze strany veřejnosti.

[22] Podle § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách se *přihlašované označení nezapiše do rejstříku na základě námitek proti zápisu ochranné známky do rejstříku podaných u Úřadu vlastníkem starší ochranné známky, pokud z důvodu shodnosti či podobnosti se starší ochrannou známkou a shodnosti nebo podobnosti výrobků či služeb, na něž se přihlašované označení a ochranná známka vztahují, existuje pravděpodobnost záměny na straně veřejnosti; za pravděpodobnost záměny se považuje i pravděpodobnost asociace se starší ochrannou známkou.*

[23] Úprava tohoto tzv. relativního důvodu zápisné nezpůsobilosti byla přijata k provedení směrnice 89/104/EHS, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách [čl. 4 odst. 1 písm. b)]. Tato směrnice byla později nahrazena dalšími stejnojmennými směrnicemi. V současnosti platí směrnice (EU) 2015/2436 [čl. 5 odst. 1 písm. b)]. Totožnou úpravu obsahuje i nařízení (EU) 2017/1001 o ochranné známce Evropské unie [čl. 8 odst. 1 písm. b)]. Pojmy vnitrostátního práva je tedy v této věci třeba vykládat eurokonformně. Velkou roli při výkladu hraje judikatura Soudního dvora a Tribunálu, případně i rozhodovací praxe EUIPO – European Union Intellectual Property Office (srov. např. rozsudek NSS ze dne 2. 2. 2017, č. j. 10 As 187/2015-58, č. 3556/2017 Sb. NSS, body 28–29).

[24] Pravděpodobnost záměny mezi dvěma ochrannými známkami existuje tehdy, pokud se veřejnost může domnívat, že výrobky pocházejí ze stejného podniku, případně z podniků ekonomicky propojených (rozsudky Soudního dvora ze dne 29. 9. 1998, *Canon*, C-39/97, bod 29, nebo ze dne 22. 6. 1999, *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, C-342/97, bod 17; z judikatury NSS například rozsudky ze dne 28. 2. 2013, č. j. 8 As 41/2012-46, č. 2859/2013 Sb. NSS, bod 24, nebo ze dne 6. 11. 2014, č. j. 8 As 37/2011-16, bod 27). Základní funkcí ochranné známky totiž je zaručit spotřebiteli nebo koncovému uživateli totožnost původu výrobku označeného ochrannou známkou tím, že jim umožní tento výrobek odlišit bez možnosti záměny od výrobku, který má jiný původ (*Canon*, bod 28). Jinými slovy: ochranná známka musí být především schopna zajistit, že si spotřebitel spojí (třeba i různé) výrobky označené toutéž či obdobnou ochrannou známkou s konkrétním výrobcem (rozsudek NSS ze dne 29. 7. 2022, č. j. 5 As 71/2021-30, bod 20).

[25] Rozhodující pro hodnocení zaměnitelnosti ochranných známek je hledisko průměrného spotřebitele (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. 11. 1997, *SABEL*, C-251/95, bod 23; z judikatury NSS například rozsudek ze dne 24. 10. 2008, č. j. 4 As 31/2008-153).

[26] Pravděpodobnost záměny musí být hodnocena celkově, tedy s přihlédnutím ke všem kritériím podstatným pro okolnosti případu (*SABEL*, bod 22, nebo *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, bod 18). Celkové hodnocení předpokládá určitou vzájemnou závislost mezi těmito kritérii, zejména mezi podobností ochranných známek a podobností výrobků, na které se ochranná známka vztahuje (*Canon*, bod 17, nebo rozsudek Tribunálu ze dne 14. 12. 2006, *VENADO*, T-81/03, T-82/03 a T-103/03, bod 74). Obě podmínky zaměnitelnosti, tedy shodnost nebo podobnost označení a shodnost nebo podobnost výrobků, musejí být splněny současně (rozsudky NSS ze dne 26. 10. 2006, č. j. 1 As 28/2006-97, č. 1064/2007 Sb. NSS, a ze dne 28. 5. 2008, č. j. 9 As 59/2007-141).

[27] V nynějším případě je stěžovatelem zpochybňována možnost záměny ve vztahu k výrobkům, na něž se přihlašované označení vztahuje. Naproti tomu mezi účastníky není sporu o tom, že samotné přihlašované označení je značně vizuálně podobné, foneticky shodné a svým provedením podobné starší ochranné známce stěžovatele.

[28] Při hodnocení podobnosti je třeba porovnávat celé kategorie výrobků. Dále je třeba při tomto hodnocení vzít v úvahu všechna podstatná kritéria charakterizující vztah mezi výrobky. Mezi ně patří povaha výrobků, jejich zamýšlený účel a způsob použití, uživatelé (relevantní veřejnost), prodejní místa či obvyklý původ zboží, stejně jako to, zda se výrobky navzájem doplňují, nebo si konkurují (*Canon*, bod 23; z judikatury NSS například už zmiňované rozsudky sp. zn. 9 As 59/2007 nebo sp. zn. 8 As 41/2012, bod 29). Podobnost mezi výrobky může být založena i jen na jediném z těchto kritérií (rozsudek Tribunálu ze dne 2. 6. 2021, *Hispano Suiza*, T-177/20, bod 53). Určujícím hlediskem při hodnocení je, zda by relevantní veřejnost vnímala porovnávané výrobky jako výrobky se společným obchodním původem (rozsudek Tribunálu ze dne 4. 11. 2003, *Castillo*, T-85/02, bod 38).

[29] Stěžovatel svou kasační argumentaci postavil zejména na kritériu komplementarity posuzovaných výrobků, tedy na jejich schopnosti se vzájemně doplňovat. Trvá na tom, že tuto komplementaritu je třeba vykládat širěji, než jak to činí žalovaný i městský soud. Propojenost výrobků a jejich možná záměna je dána již jen tím, že jsou běžně používány

pokračování

společně. Naproti tomu městský soud spolu s žalovaným vnímají komplementaritu jako úzký vztah vzájemné nezbytnosti. Ta však dle jejich názoru není mezi porovnávanými výrobky dána.

[30] Výrobky jsou komplementární, jestliže mezi nimi existuje úzký vztah v tom smyslu, že jeden z nich je nezbytný (nepostradatelný) nebo důležitý pro použití druhého a současně není pouze pomocný či podružný. Faktor komplementarity hraje nejdůležitější roli v případech, kdy se výrobky liší svou povahou i účelem (pak obvykle i způsobem použití) a nemají navzájem konkurenční charakter. I samotná skutečnost, že jsou shledány komplementárními, pak může dostačovat k závěru o jejich podobnosti (rozsudek NSS sp. zn. 9 As 59/2007).

[31] Shodnou interpretaci přijal i Tribunál, který vyložil, že úzký vztah mezi výrobky je dán, pokud jeden je nezbytný nebo důležitý pro užití druhého, takže si mohou spotřebitelé myslet, že odpovědnost za výrobu těchto výrobků nebo za poskytování těchto služeb nese stejný podnik [rozsudky Tribunálu ze dne 11. 7. 2007, *PiraÑAM diseño original Juan Bolaños*, T-443/05, bod 21 a bod 48 a ze dne 22. 1. 2009, *Commercy v. OHIM – easyGroup IP Licensing (easyHotel)*, T-316/07, bod 57 a v něm citovaná judikatura].

[32] Od uvedeného výkladu se Tribunál neodchýlil ani ve stěžovatelem zmiňovaném rozsudku ze dne 21. 11. 2012, *Atlas sp. z o.o.*, T-558/11, kde v bodu 32 interpretuje vzájemné doplňování výrobků tak, že jeden je nezbytný či důležitý pro druhého.

[33] Žalovaný na str. 18 napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že pro funkčnost měřících, kontrolních a snímacích přístrojů nejsou ohebné a neohebné trubky nutné. Funkčnost jednoho výrobku proto není podmíněna užitím druhého. Jde o případ užití ve vzájemné kombinaci, kdy je vhodné či výhodné výrobky užívat společně, ale ty mohou být užívány i jeden bez druhého.

[34] S uvedeným závěrem se městský soud ztotožnil a přisvědčuje mu i Nejvyšší správní soud. Jak plyne z výše uvedené judikatury evropských soudů, kritérium komplementarity je třeba vnímat v užším smyslu – jeden výrobek nelze užívat bez druhého a je tedy dána jejich vzájemná funkční závislost či důležitost.

[35] Pokud tedy stěžovatel komplementaritu posuzovaných výrobků dovozuje pouze z toho, že se výrobky běžně užívají společně, pak nelze hovořit o vzájemné nezbytnosti či důležitosti. Nejvyšší správní soud je ve shodě s žalovaným toho názoru, že trubky nemusí být vždy součástí měřících přístrojů, byť tomu tak v některých případech být může. Užití těchto měřících přístrojů proto není podmíněno tím, že jejich součástí jsou ohebné či neohebné rozvodové trubice. Městský soud uvedl, že trubka nemusí být nutnou součástí měřiče např. v situaci, kdy tento měřič přímo navazuje na výpuštění vody. Takový případ jistě může nastat, kromě toho však měření veličiny nemusí být nutně spojeno s tokem kapaliny, např. vlhkost lze měřit v asfaltu, písku či prefabrikovaném betonu nebo v uhlí bez nutnosti vedení tohoto materiálu trubkami. Užívání měřícího zařízení proto není podmíněno použitím trubek vedoucích měřenou veličinu. Ohebné a neohebné rozvodové trubky a měřící přístroje tak jsou samostatně užitelné výrobky, které na sobě nejsou závislé.

[36] Tento závěr není schopen zvrátit ani stěžovatelův poukaz na obsah odborných technických norem, jimiž se snaží prokázat integraci měřících zařízení do potrubních systémů. Tato námitka nebyla stěžovatelem uplatněna v řízení před městským soudem, a proto je nutno ji v souladu s § 104 odst. 4 s. ř. s. hodnotit jako nepřípustnou. Ze stejného důvodu nemůže být úspěšná ani námitka, dle které se městský soud s těmito normami nevypořádal.

[37] Pokud jde o stěžovatelem zdůrazňovaný aspekt distribučních kanálů a tržní reality, lze konstatovat, že srovnávané výrobky mohou být prodávány ve stejných typech obchodních řetězců (jejich e-shopů), jež se zaměřují na prodej stavební techniky a hobby, zpravidla však bývají nabízeny v samostatných regálech/oddílech. Je tomu tak právě proto, že trubky sloužící pro rozvod nejrozličnějších médií jsou univerzálním produktem, který nutně nemusí být spojen právě s měřidly nabízenými stěžovatelem. Stejně tak měřenou veličinou nemusí být vždy kapalina, kterou by bylo nutno vést potrubím, jak Nejvyšší správní soud přdestřel již shora.

[38] Nejvyšší správní soud na tomto místě zdůrazňuje, co již správně konstatoval městský soud, že registrované ochranné známky jsou srovnávány v podobě, jak byly zaregistrovány. Pro tyto účely je proto irelevantní podoba skutečného či možného užití chráněného označení (srov. rozsudek Tribunálu ze dne 15. 4. 2010, *Cabel Hall Citrus v. OHIM*, T-488/07). Stěžovatelem zmiňovaná praxe předního českého výrobce regulační techniky, který porovnávané výrobky prodává ve společné sestavě, je proto bez významu.

[39] Nejvyšší správní soud uzavírá, že povaha srovnávaných výrobků, jejich zamýšlený účel, prodejní místa, stejně jako jejich komplementarita, nezakládají jejich podobnost, která by ve smyslu § 7 odst. 1 písm. b) zákona o ochranných známkách mohla v očích průměrného spotřebitele vést k záměně stěžovatele se společností Hydronix CZ.

[40] Jde-li o namítané vybočení městského soudu z rozhodovací praxe správního orgánu, stěžovatel tímto míří na rozhodnutí Úřadu, který se s jeho pojetím komplementarity ztotožnil. Stěžovatel ovšem přehlíží, že městský soud není rozhodovací praxí správních orgánů vázán, jeho úkolem je v mezích žalobních bodů přezkoumat soulad těchto rozhodnutí se zákonem. Předmětem přezkumu navíc je rozhodnutí správního orgánu v posledním stupni, nikoli prvoinstanční rozhodnutí, proti němuž je přípustný opravný prostředek. Důvody, pro které nebyly závěry Úřadu akceptovány, jsou obsaženy v napadeném rozhodnutí. S těmi se městský soud ztotožnil. Z tohoto důvodu nemůže být úspěšná ani námitka, podle které městský soud závěry prvostupňového rozhodnutí opomenul.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

[41] Nejvyšší správní soud shledal nedůvodnými všechny stěžovatelem uplatněné námitky, kasační stížnost je proto nedůvodná. Z tohoto důvodu Nejvyšší správní soud podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. kasační stížnost zamítl.

pokračování

[42] Zároveň Nejvyšší správní soud rozhodl o nákladech řízení o kasační stížnosti podle § 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v řízení úspěch, a právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Procesně úspěšnému žalovanému pak nevznikly v řízení náklady přesahující rámec nákladů jeho běžné úřední činnosti.

[43] Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť to by jí náleželo pouze tehdy, pokud by se jednalo o náklady vzniklé v souvislosti s plněním povinnosti uložené jí soudem, případně z důvodů hodných zvláštního zřetele (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Takové skutečnosti v nynějším řízení nenastaly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. září 2025

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu